

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ዘጠና ስድስት

ትንቢታዊ ተመሳሳይነቶችና መለኮታዊ ቅሬታ፤ በራእይ 10 ውስጥ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ያሳየው ገላጭ ጉዞ

Jeff Pippenger
2024-04-27

በራእይ ምዕራፍ አሥር፣ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት መልእክቶች ታሪክ በሚወከልበት ስፍራ፣ ዮሐንስ እንደ እግዚአብሔር የመጨረሻው ዘመን ሕዝብ ምልክት ሆኖ፣ በምሳሌአዊ ሁኔታ በወከለው ታሪክ ውስጥ ተስፋ መቁረጥ እንደሚኖር አስቀድሞ ተነግሮት ነበር፤ ያም ተስፋ መቁረጥ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት ታሪክ ክፍል ሲሆን እምነታቸውን ለመፈተን ከሚለራውያን አስተዋል የታሸገ የነበረው ነገር ነበር።

ከሰማይም የሰማሁት ድምፅ ዳግመኛ ተናገረኝ፣ “በባሕርና በምድር ላይ የቆመው መልአክ በእጁ የያዘውን የተከፈተውን ትንሽ መጽሐፍ ሂድና ውሰድ” አለኝ። ወደ መልአኩም ሄጄ፣ “ትንሹን መጽሐፍ ስጠኝ” አልሁት። እርሱም፣ “ውሰደው እና ብላው፤ ሆኖህንም መራራ ያደርገዋል፤ በአፍህ ግን እንደ ማር ጣፋጭ ይሆናል” አለኝ። ከመልአኩም እጅ ትንሹን መጽሐፍ ወስጄ በላሁት፤ በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ፤ ከበላሁትም በኋላ ሆዴ መራራ ሆነ። ራእይ 10፡8-10።

በአሥረኛው ቁጥር ዮሐንስ በእጁ ትንሽ መጽሐፍ ይዞ ከወረደው ኃያል መልአክ ጋር የተያያዘውን ከነሐሴ 11፣ 1840 ጀምሮ እስከ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ድረስ በጥቅምት 22፣ 1844 ያለውን ታሪክ ይወክላል። ያንን ታሪክ በምሳሌያዊ ሁኔታ ከመወከሉ በፊት፣ “ከሰማይ የሰማው ድምፅ” እንዲህ ብሎ ያሳውቀዋል፤ ትንሹን መጽሐፍ ሲበላ “ሆዴን መራራ ያደርገዋል፤ በአፍ ግን እንደ ማር ጣፋጭ ይሆናል።” መራራው ተስፋ መቁረጥ የሚለራውያንን እምነት የፈተነ ነበር፤ እናም ያ ተስፋ መቁረጥ ከመድረሱ በፊት ስለ እርሱ ማወቃቸው ለእነርሱ አልተሻለም ነበር፤ ነገር ግን ዮሐንስ የመጨረሻ ዘመንን ሕዝብ ይወክላል፤ እነርሱም የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ መልእክት ታሪክ የሆነውን የክስተቶች አወጣጥ የሚመለከቱ እውነታዎች ማወቅ የሚጠየቅባቸው ናቸው።

ያ ቅዱስ ታሪክ በመጨረሻው ዘመን ሕዝብ ላይ ፈተና እንደሚመጣ ይጠቁማል፤ ይህም ፈተና ለእነርሱ ከፈተናው በፊት መረዳት የማይሻል በነበረ አንድ ነገር ላይ የተመሠረተ ይሆናል፤ ሆኖም ይህ ከሚለራውያን ተመሳሳይ ተሞክሮ አልነበረም፤ ምንም እንኳን በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልአክ የተወከለውን የክስተቶች ሥርዓተ-መግለጫ ፍጹም የሚስማማ ነበር፤ ምክንያቱም ሰባቱ ነገድዳዶች ደግሞ፣ “future events which will be disclosed in their order” ይወክላሉ።

ሚለራውያን ያላቸውን መሠረታዊ ታሪክ ማወቅ አስፈላጊ ቢሆንም፣ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ሚለራውያን የተከተሉትን ተመሳሳይ የክስተቶች ዝርዝር ይፈጽማሉ፤ ነገር ግን ሚለራውያንን የፈተናቸው ነገር፣ አስቀድሞ እንዳያውቁት ለእነርሱ የተሻለ የነበረው፣ የተለየ ፈተና ይሆናል፤ ይህም የይሁዳ ነገድ አንበሳ የኢየሱስ ክርስቶስን ራእይ እንዲፈታ ጊዜው እስኪደርስ ድረስ የታተመ የነበረ አንድ አካል በማምጣቱ የሚከሰት ሲሆን፣ ይህም በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ ውስጥ ባለው ስውር ታሪክ ውስጥ ይከናወናል።

የታተመው ነገር በመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመፈተን የተዘጋጀ ነበር፤ እናም ፈተናው ሚለራውያን የተፈተኑበት ምልክት ጋር ይጣጣማል፤ ምክንያቱም በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ባለው የመጀመሪያ ፍጻሜ ይሁን ወይም በመጨረሻው ዘመን ባለው የመጨረሻ ፍጻሜ፣ ሰባቱ ነገድዳዶች

“የክስተቶች ዝርዝር መግለጫ” ነበሩ፤ “በቅደም ተከተላቸው የሚገለጡ።”

በሰፊው ያልተገነዘበው ጉዳይ ምን ያህል እንደሆነ የሐንስ በታናሹ መጽሐፍ ክርስቶስ በኦገስት 11, 1840 የወረደበትን ታሪክ እስከ ጥቅምት 22, 1844 ታላቁ ቅር መሰኘት ድረስ እንደሚወክል ሁሉ፤ ያ ታሪክ በራሱ ደግሞ በሁለተኛው መልእክ በኤፕሪል 19, 1844 መውረድ ተወክሎ ነበር። የመጀመሪያው ቅር መሰኘት፤ የሐንስ በኦገስት 11, 1840 ታናሹን መጽሐፍ ከበላ በኋላ በኤፕሪል 19, 1844 ከገጠመው ቅር መሰኘት ጋር እንደሚመሳሰል ሊገነዘብ ይችላል። ያ ቅር መሰኘት በደረሰ ጊዜ ሁለተኛው መልእክ “ጽሑፍ” በእጁ ይዞ ወረደ።

“ሌላ ኃያል መልእክ ወደ ምድር እንዲወርድ ተልኮ ተሰጠው። ኢየሱስ በእጁ ጽሑፍ አኖረበት፤ እርሱም ወደ ምድር ሲመጣ፤ ‘ባቢሎን ወድቃለች፤ ወድቃለች’ ብሎ ጮኸ። ከዚያም ተስፋ የቆረጡትን ሰዎች ዳግመኛ ዓይኖቻቸውን ወደ ሰማይ ሲያነሡ፤ በእምነትና በተስፋ የጌታቸውን መገለጥ ሲጠብቁ አየሁ። ነገር ግን ብዙዎች እንደ ተኙ ሆነው በድንዛዜ ሁኔታ ውስጥ እንደ ቀሩ ተመለከቱ፤ ሆኖም በፊታቸው ላይ የጥልቅ ጎዘን ምልክት ማየት እችል ነበር። ተስፋ የቆረጡት ሰዎች ከቅዱሳን መጻሕፍት እነርሱ በመዘግየት ዘመን ውስጥ እንዳሉ፤ የራዕይንም ፍጻሜ በትዕግሥት መጠበቅ እንዳለባቸው አዩ። በ1843 ጌታቸውን እንዲጠብቁ የመራቸው ያው ማስረጃ፤ በ1844ም እርሱን እንዲጠብቁ አስጠበቃቸው። ሆኖም በ1843 እምነታቸውን የለዩቸው ያቺ ኃይለኛ ብርታት ከብዙዎቹ ዘንድ እንዳልነበረ አየሁ። ተስፋ መቁረጣቸው እምነታቸውን አዝሎታል።” Early Writings, 247.

በአሥረኛው ምዕራፍ የሐንስ የሚወክለው የሚለራውያን ታሪክ፤ የመጀመሪያውም እንዲሁም የሁለተኛውም መልእክ ታሪክ ነው። የመጀመሪያው መልእክ ከመልእክት ጋር መውረዱና የሁለተኛው መልእክ ከመልእክት ጋር መውረዱ፤ ሁለቱም በተስፋ መቁረጥ የተጠናቀቁ የየራሳቸው ታሪኮች መጀመሪያን ያመለክታሉ፤ ሆኖም የሐንስ በይበልጥ ቀጥተኛ ሁኔታ የሁለቱንም መላው ታሪክ እያብራራ ነው። ከጥቅምት 22፤ 1844 በኋላ እንኳ፤ ሦስተኛው መልእክ ከመልእክት ጋር በመጣ ጊዜ፤ የ1863 ዓመፀ ያመጣው ተስፋ መቁረጥ፤ በመልእክት የሚጀምርና በተስፋ መቁረጥ የሚያበቃ ዘመን ሦስተኛ ምስክር ያቀርባል።

የሦስተኛው መልእክ እንቅስቃሴ በጁላይ 18 ቀን 2020 የደረሰበት የመጀመሪያው ቅሬታ፤ ከሚለራውያን የመጀመሪያ ቅሬታ ጋር ተመሳሳይ ነበር። እውነት እንደ 1844 ያለው እውነት በጌታ እጁን በአንዳንድ ቁጥሮች ስህተት ላይ በመሸፈን የታተመ እንደነበረው፤ እንዲሁ ታተመ፤ ይህም የሚለራውያንን የመጀመሪያ ቅሬታ አመጣ። ከዚያ በኋላ ስህተቱ በተረዳ ጊዜ፤ የይሁዳ ነገድ አንበሳ እጁን ስላነሣ ስህተቱ ተፈታ። የጁላይ 18 ቀን 2020 ስህተትም፤ እርሱ “ጊዜ ከእንግዲህ አይኖርም” ብሎ ሲያውጅ በኦገስት 22 ቀን 1844 ላይ እጁ ከፍ እንደ ተደረገ መቀበልን በመከልከል ተከሰተ።

ይህ የመጀመሪያው መልእክ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ ቢሆን፤ ወይም የሦስተኛው መልእክ የላኦዴቅያ እንቅስቃሴ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ ቢሆን፤ እጁ የምልክት ምልክቱን ይወክላል። በኤፕሪል 19, 1844 እና በጁላይ 18, 2020 ያ ተስፋ መቁረጥ የመበተን ዘመንን አመጣ። በኦገስት 11, 1840 ወይም በሴፕቴምበር 11, 2001 ተሰብስበው የነበሩት ተበተኑ፤ ከዚያም በኋላ ክርስቶስ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ መሰብሰብ ጀመረ።

እርሱ ሕዝብን መሰብሰብ የጀመረው ከሴፕቴምበር 11, 2001 ጀምሮ ነበር፤ ምክንያቱም በክርስቶስ ጥምቀት እንደተወከለው፤ መለኮታዊው ምልክት በሚወርድበት ጊዜ ነው ደቀ መዛሙርቱን መሰብሰብ የሚጀምረው፤ ከዚያ በፊት አይደለም። ከዚያም፤ ከመበተን በኋላ፤ ክርስቶስ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ይሰበስባል። ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን መሰብሰብ የጀመረው ከጥምቀቱ ጀምሮ ነበር፤ እናም በመስቀሉ የተፈጠረው መበተን ከተከሰተ በኋላ፤ ደቀ መዛሙርቱን ለሁለተኛ ጊዜ መሰብሰብ መጀመሩ። በጁላይ 2023 የጀመረው የሁለተኛ መሰብሰብ ትንቢታዊ እውነታ፤ በጁላይ 18, 2020 የታተመው ክፍል ነበር፤ ምንም እንኳ ይህ የሚለራውያን ታሪክ ውስጥ በግልጽ የሚታይ አካል ነበር።

በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ ውስጥ፣ ከጥልቁ ጉድጓድ የወጣው አውሬ በ2020 የምድር አውሬውን ሁለቱንም ቀንዶች ተነሥቶ ገደለ። በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር፣ ጌታ የመጨረሻ ዘመኑን ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ መሰብሰብ ጀመረ። የመሰብሰብ ሂደቱ በቅዱሱ የሚለራይት ታሪክ ውስጥ ተወክሎ አለ። በዚያም ታሪክ ውስጥ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ስለ መሰብሰቡ ሁለት ታሪካዊ ምስክሮች አሉ። የመሰብሰብ ሂደት እስከ 2023 ሐምሌ ድረስ የታተመ የትንቢታዊ ክፍል ነበር። ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ የመሰብሰብ ሥራ ከሰባቱ የሆነው የስምንተኛው ፕሬዚዳንት ሁለተኛ ምርጫ ትንሽ ቀደም ብሎ፣ በዩክሬን ጦርነት ታሪክ ዘመን ውስጥ ይፈጸማል።

እ.ኤ.አ. ነሐሴ 11 ቀን 1840 ጌታ የሚለራዊት እንቅስቃሴን ሰበሰበ፣ ይህንም ስብሰባ በግንቦት 1842 የታተመውን የ1843 ሰንጠረዥ በማስገባት ምልክት አደረገው። ሰንጠረዥ መሠረታዊውን መልእክት ይወክል ነበር፣ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ የሚለራውያንን ቤተ መቅደስ መሠረት እየጣለ ነበርና። በነሐሴ 11 ቀን 1840 የራእይ ምዕራፍ 10 መልእክት መውረድ ከክርስቶስ ጥምቀት ጋር ይመሳሰላል፤ ይህም ከሌሎች ነገሮች መካከል ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን መምረጥ የጀመረበትን ጊዜ ምልክት አድርጎ ነበር።

በዮሐንስና እንድርያስ እና ስምዖን፣ ፊልጶስና ናትናኤል ጥሪ የክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን መሠረት መጣል ተጀመረ። ዮሐንስ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ወደ ክርስቶስ መራቸው። ከዚያም ከእነዚህ አንዱ የሆነው እንድርያስ ወንድሙን አገኘ፣ ወደ አዳኙም ጠራው። ከዚያ በኋላ ፊልጶስ ተጠራ፣ እርሱም ናትናኤልን ለመፈለግ ሄደ። The Desire of Ages, 141.

የዘመኑ ፍጻሜ በ1798 ከጀመረበት ጊዜ እስከ ነሐሴ 11, 1840 ድረስ የዊልያም ሚሊር ሥራ የዮሐንስ መጥምቅ ሥራን ይወክል ነበር፤ ነገር ግን የራእይ አሥር መልእክት በወረደ ጊዜ፣ በክርስቶስ ጥምቀት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ መውረድ እንደ ተመሰለው፣ ጌታ መሠረታዊ ደቀ መዛሙርቱን “ሰበሰበ።” እነዚህ ሁለት ምስክሮች ክርስቶስ በመጨረሻው ዘመን ሕዝቡን በመስከረም 11, 2001 ሰበሰቡ መሆኑን ያመለክታሉ፣ ያን ጊዜ የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት መልእክት በወረደ ጊዜ፤ ነገር ግን እንደ ሚሊርውያን ሁሉ፣ ታትሞ ተዘግቶ በነበረው የሰባቱ ነጉድጓዶች አንድ ክፍል መፈተኛ ሊሆንባቸው ነበር፤ ከዚያም በኋላ ጌታ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ይሰበስብ ነበር።

ሁለተኛው የእግዚአብሔር የዘመኑ ፍጻሜ ሕዝብ መሰብሰብ በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አንድ በመጨረሻው ክፍል ተወክሎ በቀረበው ታሪክ ውስጥ ጀመረ፤ ይህም ከፑቲን በዩክሬን ላይ ከሚያገኘው ድል በፊት፣ እንዲሁም የሩሲያና የፑቲን ትንቢታዊ ምስክርነት ከሚያበቃበት ከቁጥር አሥራ ሁለት በፊት ነው። ስለዚህ ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አንድ ከራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አንድ ጋር ይስማማል፣ ምክንያቱም በዚያ ሁለቱ ምስክሮች ወደ ሕይወት ተመልሰው ይመጣሉ።

በቅዱሱ የሚለራውያን ታሪክ ውስጥ፣ ጌታ ከ1844 ዓ.ም. ሚያዝያ 19 ያለው ተስፋ መቁረጥ በኋላ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ማከማቸት ጀመረ፤ በዚያም ጊዜ ጌታ ሕዝቡን ለማከማቸት የተጠቀመው ነገር፣ እነርሱ የማቴዎስ ምዕራፍ 4 ያለውን የአሥሩ ደናግል ምሳሌ የመቆየት ጊዜ፣ እንዲሁም ሐበቁቅ ምዕራፍ ሁለትን እየፈጸሙ መሆናቸውን ማስተዋል ነበር። ሚሊርውያን ሁኔታቸውን አውቀው እንዲመለሱ፣ በእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ውስጥ እንደ ተወክሎ ራሳቸውን ማወቅ ነበረባቸው። እነርሱ ራሳቸውን ሕዝቡ ነን ብለው ከሚናገሩት ጋር በተቃራኒው፣ እነርሱ እግዚአብሔር ሕዝብ መሆናቸውን ማየት ነበረባቸው። ተስፋ የቆረጠባቸውን ሕዝቡን በማከማቸት፣ ለአሕዛብ የሚነሣውን ዓላማ ምሳሌ ይሰጥ ነበር፤ በዚህም እውነተኛ ነገር ግን ተስፋ የቆረጠባቸው ሕዝቡና፣ ራሳቸውን ብቻ ሕዝቡ ነን ብለው የሚናገሩት ሕዝብ መካከል ያለውን ልዩነት አጽንኦ አሳዩ።

በዚያም ቀን ለአሕዛብ ዓርማ ሆኖ የሚቆም የእሴይ ሥር ይኖራል፤ አሕዛብም ወደ እርሱ ይመጣሉ፤ ማረፊያውም ክቡር ይሆናል። በዚያም ቀን እግዚአብሔር ከአሦር፣ ከግብፅ፣ ከጳጳሮች፣ ከኢትዮጵያ፣ ከዔላም፣ ከሸናር፣ ከሐማት፣ ከባሕርም ደሴቶች የቀሩትን የሕዝቡን ቅሬታ ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ያነሣል። ለአሕዛብም ዓርማ ያቆማል፤ የእስራኤልንም የተባረሩት ይሰበስባል፤ የይሁዳንም የተበተኑት ከምድር አራቱ ማዕዘኖች ያከማቻል። ኢሳይያስ 11፡10-12።

ነቢዩ ኤርምያስ በ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 19 ቀን ተስፋ የቆረጡትን ሲወክል፣ በ1843 የተሰጠውን ያልተፈጸመ ትንቢት እንደ ማስረጃ በመጠቀም በኤርምያስ የተወከሉት ሐሰተኛ ነቢያት ናቸው የሚሉት “የአሸፊዎች ማኅበር” ጋር ከእንግዲህ እንደማይተባበር ገለጠ።

በሬዘኖች ሸንጎ አልተቀመጥሁም፣ አልተደሰትሁምም፤ እጅህ በእኔ ላይ ስለ ነበረች ብቻዬን ተቀመጥሁ፤ ቍጣን ሞልተኸኛልና። ኤርምያስ 15፡17።

የ«ዘባኞች ጉባኤ» በኤርምያስ የተወከሉትን አስወጥቶ ነበር።

“ብዙዎች በማያምኑ ወንድሞቻቸው ተከሰቱ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያላቸውን ስፍራ ለማቆየት ሲሉ አንዳንዶች ስለ ተስፋቸው ዝም ለማለት ተስማሙ፤ ሌሎች ግን ለእግዚአብሔር ታማኝነት እርሱ እንዲጠብቁ አደራ የሰጣቸውን እውነቶች እንዲህ ሆነው እንዳይሰውሩ እንደሚከለክላቸው ተሰማቸው። ጥቂቶች አይደሉም፤ ክርስቶስ እየመጣ መሆኑን በማመናቸው ብቻ ከቤተ ክርስቲያን ጎብረት ተለዩ። ይህን የእምነታቸውን ፈተና ለተሸከሙት የነቢዩ ቃላት እጅግ ውድ ነበሩ፤ ‘በስሜ ምክንያት የጠሉአችሁ፣ ያሳደዱአችሁም፣ ያስወጡአችሁም ወንድሞቻችሁ፡- እግዚአብሔር ይክበር ብለዋል፤ እርሱ ግን ለደስታችሁ ይገለጻል፣ እነርሱም ያፍራሉ።’ ኢሳይያስ 66፡5።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 372።

ጌታ ለአሕዛብ ሰንደቅ ሲያቆም፣ ይህ የሚሆነው እርሱ ከእስራኤል ተገፍተው የተባረሩትን፣ የሕዝቡን ቀሪዎች ለመሰብሰብ እጁን ሁለተኛ ጊዜ በዘረጋ ጊዜ ነው። እነርሱም ዳግመኛ በ“የተሰለቁ ማኅበር” ውስጥ የማይቀመጡ ናቸው።

“የእሴይ ሥር” የሁለት የደም መስመሮች ምልክት ነው፤ አንደኛው ከይሁድነት የመጣ ሲሆን ከይሁድነት ውጭ ካለ የደም መስመር ጋር የተዋሃደ ነው፤ እናም ይህ የኢየሱስን የደም መስመር ብቻ አይወክልም፣ ነገር ግን መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የተዋሃደበት ሁኔታ ምልክትም ነው፤ ምክንያቱም የሚነሣው ዓላማ ለዘላለም በመለኮት ከሰብአዊነት ጋር በተዋሃደ ሁኔታና በዚያ ልምምድ ውስጥ የታተሙ ሕዝብን ይወክላልና፤ ይህም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥር በ“ምሽግ” ምልክት ደግሞ ተወክሏል። በቁጥር አሥር፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚታተሙበት ጊዜ፣ ራስ ከሆነው ከምሽጉ ትንቢታዊ ግንዛቤ የተነሣ በማመልከት ይገለጻል። በቁጥር አሥራ አንድ ታሪክና በዩክሬን ጦርነት ውስጥ፣ ጌታ ተስፋ ቆርጠው የተበተኑትን ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ይዘረጋል።

ስለዚህ፣ የዳንኤል አሥራ አንድ ምስክርነትን እንደ መዋቅር በመውሰድ፣ ከእሁድ ሕግ በፊት በትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ የጳጳስናውን ጣልቃ ገብነት ለይተናል። ትራምፕ በሚወክለው የሪፐብሊካን ቀንድ ሥራ እንዴት ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው ሆኖ ሲነሣ፣ ቤተ ክርስቲያንና መንግሥትን የማዋሃድ ሥራ እንዴት እንደሚጀምር አይተናል። በመቃብያን የተወከለውን የፕሮቴስታንትነት ከዳተኛ ቀንድ መስመር አለን። በእነዚያ ጥቅሶች በተወከለው በዚያው ታሪክ ውስጥ፣ ደግሞ የሰባቱን ነጎድጓዶች መስመር እንተግብራለን፤ ይህም ደግሞ የአሥራ ደናግል ምሳሌ መስመር ነው፤ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ተሞክሮን እንዲሁም የእውነተኛውን የፕሮቴስታንት ቀንድ ሥራ የሚያቀርጹትን የሦስቱ መለክት መስመር እንለያለን። በዚያ ታሪክ ውስጥ ለእውነተኛው የፕሮቴስታንት ቀንድ ከሚገኙት ክስተቶች አንዱ ሁለተኛው መሰብሰብ ነው።

ሁለተኛው መሰብሰብ በሁለተኛው መልእክት መልእክት ታሪክ ውስጥ ተከናወነ፤ እንዲሁም ከ1844 እስከ 1863 ድረስ ባለው የሦስተኛው መልእክት ታሪክ ውስጥ ደግሞ ተከናወነ፤ ይህም ጌታ የተበተነውን መንጋውን ለመሰብሰብ እጁን ሁለተኛ ጊዜ እንደዘረጋ ከሚለራይት ታሪክ ሁለት ምስክሮችን አቆመ።

“በመስከረም 23 ጌታ የሕዝቡን ቀሪዎች ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደ ዘረጋ አሳየኝ፤ እናም በዚህ የመሰብሰቢያ ጊዜ ጥረቶች እጥፍ ሊደረጉ እንደሚገባ አሳየኝ። በመበተን ዘመን እስራኤል ተመታች እና ተቀደደች፤ አሁን ግን በመሰብሰቢያው ጊዜ እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል እና ያቁስለውን ያስራል። በመበተን ዘመን እውነትን ለማስፋፋት የተደረጉ ጥረቶች እጅግ ትንሽ ውጤት ነበራቸው፤ ጥቂት ብቻ ወይም ምንም አላከናወኑም፤ ነገር ግን በመሰብሰቢያው ጊዜ፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን በዘረጋበት ጊዜ፣ እውነትን ለማስፋፋት የሚደረጉ ጥረቶች የተታሰበላቸውን ውጤት ያመጣሉ። ሁሉም በሥራው አንድ ልብ ሆነው ትጉሃን መሆን ይገባቸዋል። አሁን በመሰብሰቢያው ዘመን እኛን ለመምራት ከመበተን ዘመን ምሳሌዎችን ለማጣቀስ ለማንኛውም ሰው ስህተት መሆኑን አየሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ ካደረገልን የበለጠ አሁን ምንም ባያደርግልን ኖሮ፣ እስራኤል ፈጽሞ አትሰበሰብም ነበር።” Early Writings, 74.

በEarly Writings አባሪ ውስጥ፣ እህት ዋይት ከዚህ በፊት የተጠቀሰውን አስተያየት ትገልጻለች።

«3. በገጽ 74 ላይ ያለው፣ ጌታ “የሕዝቡን ቅሬታ ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደ ዘረጋ” የሚለው አመለካከት፣ አንድ ጊዜ ክርስቶስን ሲጠባበቁ በነበሩት መካከል ያለውን ኅብረትና ኃይል ብቻ ይጠቅሳል፤ እንዲሁም ሕዝቡን ዳግመኛ ለማስተባበርና ለማንሣት ጀምሮ እንደ ነበር ያመለክታል።» Early Writings, 86.

ከ1840 ዓ.ም. አገስት 11 ጀምሮ እስከ 1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ድረስ ያለውን የሚወክሉት የሰባቱ ነጎድጓዶች ቅዱስ ታሪክ፣ ከ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ጀምሮ እስከ 1863 ዓ.ም. አመፅ ድረስ ያለውን ቅዱስ ታሪክ እንደ ምሳሌ አስቀድሞ አመለከተ። መስመር በመስመር ላይ፣ የመጀመሪያው ታሪክ የጠቢባን ደናግል ምሳሌ እንደሆነ ይወክል ነበር፣ ሁለተኛው መስመርም የሰነፎች ደናግል ምሳሌ ያቀርብ ነበር። ሁለቱም ታሪኮች ሊበላ የሚገባ መልእክት ይዞ አንድ መልእክ በወረደ ጊዜ ጀመሩ። በሁለቱም ታሪኮች የመልእክት መምጣት መበተንን ያስከተለ የፈተና ሂደት ጀመረ፤ እና በ1849 ዓ.ም. እህት ዋይት ለእርሷ እንዲህ እየታየ ነበር፤ ጌታ እንደገና እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እዘረጋ ነበር፣ በዚህ ጊዜም በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 የተበተኑትን ለመሰብሰብ።

በ1844 ዓ.ም. ሚያዝያ 19 ቀን ጥበበኞቹ በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጣቸው እንደ ተበተኑ፣ እነርሱም በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ተበትነው ነበር። ሁለተኛው መሰብሰብ ጌታ “ሕዝቡን ዳግመኛ ማኅበር ማድረግና ማስነሣት ጀምሮ ነበር” መሆኑን ገለጠ። በሁለተኛው መሰብሰብ ውስጥ የጌታ ሥራ በመልእክቱ ላይ እርስ በርሳቸው የተባበሩ እና ሰብአዊነታቸውም ከመለኮቱ ጋር የተባበረ ሰንደቅ ማቆምን ያካትታል። የዚያ ሰንደቅ ዓላማ ሌሎች የእግዚአብሔር መንጋዎችን ከባቢሎን ለመጥራት ነው፤ ይህም ወንዶችና ሴቶች ሰንደቁን በማየታቸው ይፈጸማል።

ምልክቱ በእሑድ ሕግ የፈተና ዘመን ሰብአዊነታቸውን ከክርስቶስ መለኮት ጋር ያኔግታል። የእነዚያ ሠራዊት ነው። ስለዚህ ሁለተኛው መሰብሰብ “የእሴ ደራ” መሆኑን ያሳያል፤ እርሱም ከፍ ይደረጋል፣ ሩት የምትሸከመውን ሁለትዮሽ ትንቢታዊ ምልክት እየተሸከመ፤ ሩት በበአዝ ጋር በመተባበር በምልክቱ የተሰበሰበች አሕዛብ ሴት ናት፤ በአዝም የመቶ አርባ አራት ሺህ ምልክት ነው። እንዲሁም ለሩት ዋጋውን የከፈለ እና የቅርብ ዘመዷ የነበረው ቤዛ ምልክት ነው። ከክርስቶስ መለኮታዊ ባሕርይ ከወደቀው የሰው ባሕርይ ሥጋ ጋር በመዋሐድ እርሱ የቅርብ ዘመዳችን ሆነ። ከፍ የሚደረገው ምልክት በመልእክቱ የተባበሩ እነዚያ ናቸው፤ እነርሱም ከእሑድ ሕግ በፊት ሰብአዊነታቸውን ከክርስቶስ መለኮት ጋር የማዋሐድን ሥራ

ፍጻሜ ያደርሳሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

እጽ ቅዱስ የሚሰጠው ክብርና አድናቆት ከመጥናቱ ጋር ይጨምራል። ተማሪው ወደ የትኛውም አቅጣጫ ቢመለከት፣ የእግዚአብሔር ወሰን የሌለው ጥበብና ፍቅር ተገልጦ እንዳለ ያገኛል።

የአይሁድ ሥርዓት ያለው ትርጉም እስካሁን ሙሉ በሙሉ አልተገነዘበም። በሥነ-ሥርዓቶቹና በምልክቶቹ ውስጥ ሰፊና ጥልቅ የሆኑ እውነቶች በጥላ ተገልጠዋል። ወንጌል ምሥጢሮቹን የሚከፍት ቁልፍ ነው። በቤዛነት ዕቅድ እውቀት አማካይነት እውነቶቹ ለማስተዋል ይከፈታሉ። ከእኛ አሁን ከምንረዳው እጅግ የሚበልጥ፣ እነዚህን ድንቅ ጉዳዮች ማስተዋል መብታችን ነው። የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገሮች ልንረዳ ይገባናል። መላእክት እንኳ በተሰበረ ልብ የእግዚአብሔርን ቃል ለሚመረምሩና እርሱ ብቻ ሊሰጥ የሚችለውን የእውቀት ርዝመትና ወርድና ጥልቀትና ከፍታ ይበልጥ እንዲሰጣቸው ለሚጻጸዩ ሕዝብ የተገለጡትን እውነቶች ለመመልከት ይመኛሉ።

“ወደዚህ ዓለም ታሪክ መደምደሚያ እየቀረብን ስንሄድ፣ ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የተያያዙ ትንቢቶች በተለይ ጥናታችንን ይጠይቃሉ። የአዲስ ኪዳን ቅዱሳን መጻሕፍት የመጨረሻው መጽሐፍ እኛ ልንረዳው የሚገባን እውነት በሙሉ የተሞላ ነው። ሰይጣን የብዙዎችን አእምሮ አሳውሮአል፤ ስለዚህም ራዕይን የጥናታቸው ርዕስ እንዳያደርጉት ለማንኛውም ሰበብ ደስ ብሎአቸዋል። ነገር ግን ክርስቶስ በባሪያው በዮሐንስ አማካኝነት በዚህ ውስጥ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚሆነውን ገልጦአል፤ እንዲህም ይላል፡- ‘የዚህን ትንቢት ቃል የሚያነብ፣ የሚሰሙም፣ በውስጡም የተጻፉትን የሚጠብቁ ብጹዓን ናቸው።’ ራእይ 1:3።”

“ይህም የዘላለም ሕይወት ነው፤ አንተን ብቻህን እውነተኛውን አምላክ፣ የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን እንዲያውቁ’ ሲል ክርስቶስ ተናግሮአል። ዮሐንስ 17:3። የዚህን እውቀት ዋጋ የማንረዳው ለምንድን ነው? እነዚህ የክብር እውነቶች በልባችን ውስጥ እየነደዱ፣ በከንፈሮቻችን ላይ እየተንቀጠቀጡ፣ ማንነታችንንም ሁሉ እየሞሉ ያልሆኑት ለምንድን ነው?”

“ቃሉን በመስጠቱ እግዚአብሔር ለመዳናችን አስፈላጊ የሆነውን እውነት ሁሉ እንድንይዝ አድርጎናል። ሺዎች ከእነዚህ የሕይወት ጉድጓዶች ውኃ ቀድተዋል፤ ሆኖም የሚቀርበው አቅርቦት አልቀነሰም። ሺዎች ጌታን በፊታቸው አኑረዋል፤ እርሱንም በማሰላሰል ወደ ዚያው ምሳሌ ተለውጠዋል። ስለ ባሕርይ ሲናገሩ፣ ክርስቶስ ለእነርሱ ምን እንደሆነ፣ እነርሱም ለክርስቶስ ምን እንደሆኑ ሲነግሩ፣ መንፈሳቸው በውስጣቸው ይነድዳል። ነገር ግን እነዚህ ፈላጎች እነዚህን ታላላቅና ቅዱሳን ርእሶች አላሟጡም። ሌሎች ሺዎች ብዙ የማዳን ምስጢራትን በመመርመር ሥራ ሊሰተፉ ይችላሉ። በክርስቶስ ሕይወትና በተልእኮው ባሕርይ ላይ ሲያሰላስሉ፣ እውነትን ለማግኘት በሚደረግ እያንዳንዱ ጥረት የብርሃን ጨረሮች ይበልጥ ግልጽ ሆነው ይበራሉ። እያንዳንዱ አዲስ ፍለጋ እስካሁን ከተገለጠው ይልቅ ይበልጥ ጥልቅ የሆነ አስደናቂ ነገር ይገልጣል። ይህ ርእሰ ጉዳይ መጨረሻ የለውም። የክርስቶስ ሥጋ መልበስ፣ የማስተሰረድ መሥዋዕቱ፣ እና የመካከለኛነት ሥራው ጊዜ እስካለ ድረስ የትጉህ ተማሪውን አእምሮ ያስጠምዳሉ፤ ሰማይንም ከማይቆጠሩ ዓመታቱ ጋር እየተመለከተ፣ ‘የእግዚአብሔርነት ምስጢር ታላቅ ነው’ ይላል።”

“በዘላለም ውስጥ እኛ ያንን እንማራለን፤ እዚህ ሳለን ሊገኝ የሚችል ብርሃን ተቀብለን በነበርን ኖሮ ማስተዋለችንን ይከፍት ነበር። የድነት ርእሶች በዘላለማዊ ዘመናት ሁሉ የተቤቸትን ልብ፣ አእምሮ፣ እና አንደበት ያጠናክራሉ። ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ ሊገልጥላቸው እጅግ የፈለገውን፣ ነገር ግን ለመጨበጥ እምነት ያልነበራቸውን እውነቶች ይረዳሉ። ስለ ክርስቶስ ፍጹምነትና ክብር አዳዲስ እይታዎች ለዘላለም እና ለዘላለም ይገለጣሉ። በማያልቁ ዘመናት ሁሉ ታማኙ ባለቤት ከመዝገቡ አዲስና አሮጌ ነገሮችን ያወጣል።” የክርስቶስ ምሳሌያዊ ትምህርቶች፣ 132-134።

